

ערב טוב,

ערב טוב במיוחד למירי גולני, לבני משפחתה ולידידיה!

הכירו נא: פסנתר כנף, תוצרת המפעל Grotrian-Steinweg בבראונשווייג (Braunschweig), גרמניה; 185 ס"מ אורכו, מספרו 57138, והוא "יליד" 1928. את הפסנתר תרמו לחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה גב' מירי גולני ובתה, גב' בת-שבע גולני-רייס, לזכר פאול ומרים גייגר ז"ל, ההורים של מירי והסבא והסבתא של בת-שבע. הפסנתר התקבל על ידינו בתודה עצומה יחד עם שני כסאות פסנתר, ספרים וחוברות תווים רבים, שני מטרונומים מכאניים, כמאה תקליטים, רישום אחד ועוד ועוד. האוצר הזה רב-משמעות עבור החוג למוסיקה. הוא מוענק לנו בתקופה המתאפיינת בתנופה גדולה בפעילות החוג וייתן לעשייה משנה דחיפה. הפסנתר מגלם זינוק נחשוני באיכות האמצעים שעומדים לרשותנו. נדע לשמור עליו ולנצל אותו היטב, להכשרת הסטודנטים בחוג ולהנאת באי המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט.

קראו נא בדפי התכנייה את קורות חייהם של פאול ומרים גייגר ז"ל. לשמחתי, הזדמן לי לראות את הפסנתר עוד במקומו הקודם, בדירתם של בני הזוג בחיפה. הוא ניצב בחדר המגורים, במוקד הפיסי והרוחני של המרחב הפרטי של בני הזוג. ארון הספרים בחדר המגורים עורר את התפעלותי ודמיוני. השתקף בו עולם דעת רחב, פרי של עיון מתמשך, תנובתה של סקרנות מתפתחת. צר לי שלא הכרתי את פאול ומרים גייגר בחייהם. היינו עשויים לשוחח בגרמנית צחה על בטהובן, ארתור שנאבל, ענייני אינטרפרטציה, אופרות וזמרה. כבוד הוא לי, באופן אישי, ושמחה גדולה לחוג, שנהנה כולנו בשנים הבאות מן העיזבון הממשי והרוחני שמירי מצאה לו בית, למרגלות המגדל שהשקיעה בו ממרצה במסירות, במשך שנים ארוכות. נדבוק במה שמגלם העיזבון, ונהיה מגדל למשכן. תודה לכן, מירי ובת-שבע. תרומתכן נאצלה ואנשי החוג למוסיקה חבים לכן חוב ענק של תודה.

פסנתר צריך לפסנתרן, ופסנתר שכזה ראוי לפסנתרן מיוחד ובעל-שם. כבוד ושמחה הם לחנוך את התבייתותו של הפסנתר במשכנו בנגינת נעם סיון, פסנתרן ישראלי, יליד חיפה, שבא אלינו מעבר לאוקיינוס, מארצות הברית הרחוקה, שהוא פעיל בה כנגן, כמנצח וכמלחין.